



PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti
Ročník 13 Číslo 80 Duben 2018

ÚVODNÍ SLOVO

Ježíš vstal z mrtvých

„Dnes církev opakuje, pěje a volá: »Ježíš vstal z mrtvých!«. Jak je to možné? Petr, Jan a ženy přišli ke hrobu, který byl prázdný. On tam nebyl. Šli se srdcem uzavřeným v zármutku, smutní nad porážkou. Jejich Mistr, kterého tolik milovali, byl popraven a je mrtev. A ze smrti není návratu. Anděl jim však říká: »Není tady. Byl vzkříšen« (Mt 28,6). Toto je primární poselství: »Byl vzkříšen.« Učedníci však zůstali celý den ve Večeřadle, protože měli strach, že se jim stane totéž, co Ježíšovi. Církev uprostřed našich porážek nepřestává říkat našim uzavřeným a ustrašeným srdcím: »Zastav se. Pán vstal z mrtvých.« Pokud je však Pán vzkříšen, jak to, že dochází k takovým věcem jako neštěstí, nemoci, obchodování s lidmi, války, zmar, mrzačení, pomsty a nenávisť? Kde je Pán? Včera jsem telefonoval jednomu mladíkovi s vážným onemocněním. Je to velice vzdělaný, mladý muž, inženýr. Na znamení víry jsem mu řekl: »Neexistuje vysvětlení toho, co se ti stalo. Pohled' na Ježíše na kříži. Tak jednal Bůh se svým Synem. Neexistuje jiné vysvětlení.« A on mi odpověděl: »Ano, ale Syna byl otázan a přitakal. Mě se však nikdo neptal, zda to chci.« - Je to skličující. Nikdo z nás není tázán, zda je spokojen

s tím, co se děje ve světě, a zda chce nést kříž. Kříž je na postupu a víra v Ježíše upadá. Dnes církev nepřestává říkat: »Zastav se. Ježíš byl vzkříšen.« Není to žádná fantazie! Kristovo vzkříšení není slavnost se spoustou květů. Ty jsou sice krásné, ale jde o mnohem víc. Jde o mysterium úhelného kamene, který byl zavržen, ale nakonec se stal základem našeho života. Kristus byl vzkříšen. To znamená, že v této skartační kultuře, kde platí, že všechno je na jedno použití a vyhazuje se, jakmile to není potřebné, se Ježíš, jenž je úhelným kamenem, který byl skartován, stává pramenem života. A také my, kteří jsme jakými si pozemskými kamínky na této zemi plné bolesti a tragédií, máme vírou ve Zmrtvýchvstalého Pána smysl i uprostřed spousty kalamit. Smysl vidět dál a říci: »Pohled' není tu zed'. Je tady obzor, život, radost. Kříž je ambivalentní. Hled' kupředu, neuzavírej se. Ty jsi kamínek, který má v životě smysl, protože jsi s oním úhelným kamenem, kterého zloba hříchu skartovala.« Co říká církev dnes na toliké tragédie? Právě toto. Odepsaný kámen nebyl odepsán doopravdy. Kamínky, které v onen úhelný kámen věří a lnou k němu, odepsány nejsou, mají smysl. S tímto pocitem církev z hloubi srdce opakuje, že Kristus vstal z

mrtvých. Přemýšlejme o tom trochu. Každý z nás přemýšlejme o každodenních problémech, nemocech - ať svých vlastních či našich příbuzných - a přemýšlejme o válkách a lidských tragédiích, a jednoduše, skromně, bez květín, sami před Bohem a před sebou řekněme: *»Nevím, co bude, ale jsem si jist, že Kristus vstal z mrtvých a vsadil jsem na to.«* Bratři a sestry, toto jsem vám chtěl říci. Až se dnes vrátíte domů, opakujte si ve svém srdci: *Kristus vstal z mrtvých.*"

/Papež František/



LITURGIE A MODLITBA

Svátek Božího milosrdenství 8.4.2018

Ve shodě s přáním Pána Ježíše se má slavit o první neděli po Velikonocích (2. velikonoční neděli), což vyjadřuje těsnou souvislost tohoto svátku s tajemstvím Vykoupení. Liturgie tohoto dne nejplněji oslavuje Boha v tajemství jeho milosrdenství.

Svátek Milosrdenství nemá být jen dnem zvláštní úcty Boha v tomto tajemství, ale také **dnem milosti pro všechny lidi** a zvláště pro hříšníky. Pán Ježíš totiž obdařil tento svátek velkými přísliby. Ten největší z nich spojil se svatým přijímáním přijatým v tento den: je to příslib „úplného odpuštění vin a trestů“, čili stejné milosti, kterou dostáváme pouze ve svátosti křtu. Velikost tohoto svátku spočívá také v tom, že všichni, dokonce i ti, kteří se obrátí až v tento den, mohou vyprosit všechny milosti shodné s vůlí Boží.

Přípravou na tento svátek je novéna, která spočívá v modlitbě korunky k Božímu Milosrdenství (začíná na Velký pátek, trvá devět dní). V Deníčku sestry Faustyny je zaznamenána ještě jiná novéna, kterou jí Pán Ježíš nadiktoval pro osobní užitek, s přísliby, jež se týkají pouze jí.

„Toužím, abys během těchto devíti dní přiváděla duše k prameni mého milosrdenství, aby načerpaly síly a osvěžení i všechnu milost, kterou potřebují v těžkostech života, a zvláště v hodině smrti“, řekl Pán Ježíš sestře

Faustyně. „Každého dne přivedeš do mého Srdce jinou skupinu duší a ponoříš je do toho moře mého milosrdenství. A já všechny tyto duše uvedu do domu mého Otce. (...) Každého dne budeš prosit mého Otce o milosti pro tyto duše pro mé bolestné utrpení“

První den se prosba týká duší všech hříšníků, druhý den duší kněží a všech řeholních duší, třetí den s. Faustyna prosí za všechny duše zbožné a věrné, čtvrtý den za pohany a ty, kteří Pána ještě neznají, pátý den za duše heretiků a odpadlíků, šestý den za duše tiché a pokorné a za duše malých dětí, sedmý den přivádí duše, které obzvláště uctívají a oslavují Boží milosrdenství, osmý den přivádí s. Faustyna do příbytku Ježíšova Srdce duše z očistce a devátý den prosí za duše vlažné.

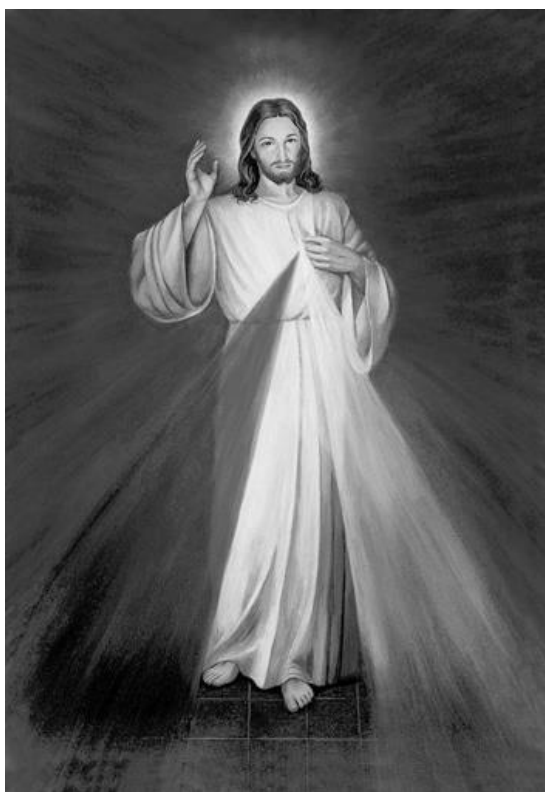


Foto: zdroj Wikipedie

Před svátkem Božího milosrdenství na 2. velikonoční neděli 8.4.2018 máme tedy možnost modlit se Korunku k Božímu milosrdenství od Velkého pátku 30.3. do soboty 7.4. i v našich farnostech - soukromě nebo podle možností společně.

Modlitba Korunky k Božímu milosrdenství v našich kostelích

- 1.den - **Velký pátek 30.3. v 18:15** u Všech sv. (po obřadech Umučení Páně)
- 2.den - **Bílá sobota 31.3. v 18:30** u Všech sv. (před vigilií slavnosti Zmrtvýchvstání Páně)
- 3.den - **Boží hod velikonoční 1.4. v 10:00** u Všech sv. (po mši sv.)
- 4.den - **Pondělí velikonoční 2.4. v 10:00** u Všech sv. (po mši sv.)
- 5.den - **Úterý 3.4. v 17:30** u Všech sv. (adorace)
- 6.den - **Středa 4.4. v 17:15** u sv. Jiří (před mší sv.)
- 7.den - **Čtvrtek 5.4. v 17:30** u Všech sv.
- 8.den - **Pátek 6.4. v 18:00** u Všech sv. (po mši sv. - 1. pátek)
- 9.den - **Sobota 7.4. v 9:00** sv. Jiří (po modlitbě růžence - 1. sobota)

Jste srdečně zváni.

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Kateřina Sienská

1347-1380 /panna, terciářka - dominikánka, mystička, stigmatizovaná/ svatá, Učitelka Církve

„Víš-li dcero, kdo jsi ty a kdo jsem já? Víš-li tyto dvě věci, blažena budeš. Ty jsi ta, která nejsi; a já jsem ten, který jsem. Toto poznání budeš-li mít ve své duši, nikdy tě neoklame nepřítel a unikneš všem jeho osidlům; nikdy nesvolíš k něčemu proti mým příkázáním a bez nesnází získáš veškeré milosti, veškeré pravdy a veškeré jasnosti.“
(Z učení Pána ve viděních sv. Kateřiny Sienské)

Kateřina se narodila v roce 1347 v městě Sieně, které leží uprostřed italského Toskánska. Otcem byl barvíř vlny Jakub Benincas, matkou Lapa. Kateřina přišla do početné rodiny jako 24. dítě, jako dvojčátko, ale její sestřička Johana záhy zemřela.

V šesti letech měla vidění. Spatřila nad kostelem ve vzduchu překrásnou komnatu, kde na trůně seděl Spasitel světa Ježíš, s ním apoštolové Petr a Pavel a Jan Evangelista. Usmívající Pán jí udělil dar věčného požehnání znamením spasitelského kříže.

Vlitím Ducha svatého se jí dostalo poznání o životě a činech pouštních Otců a některých svatých, především sv. Dominika. Toužila napodobit je celým svým srdcem. Ve dvanácti letech se její rodiče začali rozhlížet po vhodném ženichovi. Když jim Kateřina řekla o

svém slibu panenství, o svém pevném rozhodnutí je neporušit, otec pochopil, že je vedena vyšší silou a nařídil, aby jí nebylo v ničem bráněno.

Šťastná panna dostala svou komůrku, oddala se tuhému pokání a s dychtivou láskou se plně odevzdala Bohu. Byla velmi přísným asketou. Pravidelně se bičovala, tvrdě odmítala spánek, ležela na prknech, chodila v oděvu z drsných látek, pod šatem byla ovázána řetězem. Od sedmi let (od posvátného slibu) začala odmítat maso. V patnácti letech přestala pít víno a jíst vařené pokrmy, jedla jen chléb a syrové byliny. Ve dvaceti přestala jíst i chleba. A od pětadvaceti let nejedla nic. Její stravou a úplným naplněním byla neustálá modlitba a časté přijímání Eucharistie.

Ve chvíli, kdy mohla obléct černý plášť, a bílé roucho dominikánských terciářek se Kateřině splnil sen. Vstup k sestřím pro ni byl výzvou, aby ještě více zachovávala čistotu a ještě více odumřela světu. Po tři roky mlčela a mluvila jen u zpovědi, ze své komůrky vycházela jen do kostela. Čas trávil v bdění, na modlitbách a v rozjímání. Začal se jí zjevovat Ježíš Kristus a učit jí. Když Pán Ježíš naplnil Kateřinu lahodností svých sladkostí a vycvičil jí v duchovním boji, začal ji posílat mezi lidi. Řekl, že se s ní chce ještě pevněji spojit skrze lásku k bližnímu a posílá jí, aby byla nápomocná mnoha dalším duším. Ve vidění Ježíš vyňal její srdce a na jeho místo vložil své. Také dal Pán Marii

Magdalenu Kateřině za matku. Obdařil ji stigmaty svých ran a Kateřina na něm vyprosila, aby nebyly ostatním viditelné. Vyžádala si na Pánu, aby mohla být spojena s jeho utrpením a potom až do konce života cítila muka, která Spasitel prožíval na kříži.

Mnoho zločinců vyrvala peklu, zatvrzelé přiměla k pokání, marnivé přivedla k pohrdání světskými věcmi, pokoušené vytrhla z ďáblových osidel a mnoho lidí podnítila k lepšímu duchovnímu životu.

Kateřina diktovala písařům dopisy a náboženské spisy plné hluboké mystiky a vroucí lásky k Bohu. „Ty věčná Trojice, tys můj hlubokým, do něhož čím více vcházím, tím více nalézám, a čím více nalézám, tím více tě hledám.“

Hodně cestovala, učila a obracela prosté i význačné osoby, papežové s ní vedli rozmluvy a velmi si jí vážili. Její křehké tělo bylo ve 33 letech zmučené askezí, krutými bolestmi a nemocemi, které na sebe brala pro hříchy a záchranu druhých, ztrýzněné strašlivými boji s démony, které s nimi sváděla i pro obnovu Církve. Dne 29. dubna 1380 její duše opustila ubohou schránku a odešla za svým Ženichem, po kterém tak nevýslovně toužila.

Mnoho zázraků se událo po její smrti a svatá Kateřina nám stále nabízí účinnou pomoc na cestě ke spáse.

„A najisto vám slibuji, že na větší prospěch vám budu po své smrti, než jsem kdy byla nebo být mohla, když

jsem byla s vámi v tomto životě tmavém, plném běd.“

/Podle revue.theofil.cz zpracovala Lada/



Foto: zdroj Revue Theofil

FARNÍ KNIHOVNA

Den, kdy zemřel Kristus

Knihu - Den, kdy zemřel Kristus - jsem přečetla jedním dechem. Začíná v 6 hodin večer, což je začátek židovského dne, kdy Ježíš s deseti apoštolů prošel průsmekem mezi Olivovou horou a horou Pohoršení do Jeruzaléma k Poslední večeři. Končí ve čtyři hodiny odpoledne následujícího dne, kdy byl Ježíš sňat z kříže. Autor Jim Bishop sám říká: „Šlo mi o realistický přístup k událostem onoho dne; spíš žurnalisticko-historický než teologický. Chtěl jsem především vidět Krista člověka v době, kdy se rozhodl trpět jako člověk. Snažil jsem se ho vidět, jak se pohybuje ve své zemi, kde ho mnozí milují jako Božího Syna a kde jím kněží jeruzalémského

chrámu pohrdají jako podvodníkem. A současně s ním jsem se snažil co nejpřesněji vypočítat dvanáct mužů, které si Ježíš vyvolil, aby předali jeho poselství světu. Tato kniha je výsledkem znalostí a nadání mnoha lidí. Základní výzkum provedli dávno čtyři výteční žurnalisté: Matouš, Marek, Lukáš a Jan. Další podrobnosti doplnila řada mužů, jejichž jména zní staletími nezníitelnou silou psaného slova: Cyril Jeruzalémský, Josephus Flavius, Gamaliel a mnozí další. Pomůže-li tato kniha alespoň jedinému člověku porozumět Ježíšovi lépe a pochopit jeho poslání, nabyla má práce marná." K zapůjčení je ve farní knihovně.

/Radka Jedličková/

PUTOVÁNÍ PO ROSICKÉM DĚKANÁTU

4. část - Farnost Ivančice

Farnost působí v malebném jihomoravském městě asi 20km jihozápadně od Brna.

Město Ivančice bylo založeno počátkem 13. století. Největšího rozkvětu dosáhlo v 16. století, kdy zde sídlili českobratrští biskupové, kteří zde provozovali tajnou tiskárnu, později převezenou do Kralic nad Oslavou. Tam se poté tiskla známá Bible kralická. Po roce 1848 se Ivančice staly centrem hospodářského života celého okolí. Historické jádro města je městskou památkovou zónou.

Farní kostel Nanebevzetí Panny Marie je gotická stavba, pochází ze 14. až 15. století.



Foto: Radka Dvořáková

Hranolovitá věž kostela tvoří dominantu města. Původně stála samostatně a měla strážní funkci. Poutní kaple sv. Jakuba stojí na jednom z nejnvýše položených míst nad Ivančicemi. Původní stavba vznikla r. 1481. Ke kapli vede křížová cesta pocházející z 19. století. Každý rok se zde konají svatojakubské poutě. V nedalekých Řeznovicích stojí románský kostel sv. Petra a Pavla.



Foto: Radka Dvořáková

Pro svou výjimečnou architekturu je tento kostel ojedinělý nejen na Moravě, ale i v Evropě. Byl postaven kolem roku 1160, renesanční loď pochází z r. 1505. K farnosti patří také **kaple sv. Trojice** - bývalá hřbitovní kaple byla vybudována roku 1560, roku 1838 přistavěna věž a kruchta (kůr). Jedná se o jednodílnou stavbu s odsazenou apsidou (výklenek pro oltář) a hranolovou věží na západě. V podvěží má renesanční portál. Oltář s obrazem svaté Trojice pochází z roku 1635. Obraz byl přemalován zdejším rodákem Alfonsem Muchou.

/podle www.farnostivancice.cz/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Vzpomínka na otce Valeriána

„Díváš se na mě....“, jsou slova, která zazněla z kazatelny v roce 1956 v tikovickém kostele z úst nového kaplana **Josefa Valeriána** při jeho první mši. Celý kostel tu neděli ztuhnul. I my děcka jsme ztichly a dívaly se se zvědavostí na mladého kněze. A to nikdo z nás netušil, jak nová a jinačí budou i další kázání, která přivedou do kostela i ostatní farníky. „Náš pan kaplan“ byl jako z jiného světa. Nejenom dospělí poznávali jeho neskutečně kladné vlastnosti v jeho životě kněžském, ale i v osobním jednání.

Několik významných dat: otec Josef Valerián se narodil 15. 3. 1925 ve Zborovicích, mládí prožil v Boskovicích. Vysvěcen na kněze byl 5. 7. 1949

v Brně. Začínal v Jaroměřicích, kde pobyl dva roky. Poté jej zatkli a dva roky strávil v internačním klášteře v Želivě a v Hájku. Na další dva roky ho odveleli k PTP. Po propuštění pracoval jako dělník na pile v Boskovicích a teprve v říjnu 1956 se mohl vrátit ke kněžství. V Tikovicích vykonával kněžskou službu pět let, v Jihlavě jeden rok a jeden měsíc v Tišnově. V listopadu 1962 byl opět zatčen a v roce 1963 odsouzen pro „rozvracení republiky“. Ve Valdicích se stal brusičem skla a později ve Zlíně pracoval jako dělník v Průmyslových stavbách. Po uvolnění v roce 1968 nastoupil coby kněz do Lanžhota a od roku 1976 byl farářem na Moravci. V roce 2000 ho papež Jan Pavel II. jmenoval „kaplanem jeho Svatosti“ a v roce 2007 mu byla udělena „Medaile sv. Petra a Pavla“ za obětavou službu.

Zemřel 27. 3. 2016 v nemocnici v Nové Měště na Moravě. Motto z jeho úmrtního listu: „Kříž jsem nesl, kříž jsem hlásal...“.



Foto: zdroj www.cirkev.cz

Tolik moje vzpomínání na člověka - našeho „pana kaplana“, který nám na omezeně krátký čas vstoupil

nesmazatelně do našich životů a na kterého nikdy nezapomeneme. Vzpomeňme na něho modlitbou.

/Věra Blaňková/

Postní duchovní obnova Společenství sv. Peregrina

17. února na faře v Želešicích proběhla během sobotního dopoledne duchovní obnova vedená otcem Mariuszem. Zahájena byla modlitbou růžence a mší sv. v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie. Po společné snídani na želešické faře byla přednáška na téma modlitba, po té adorace a možnost přijetí sv. smíření. Na závěr pak povzbuzující a inspirativní film o bl. Chiaře Luce Badano (1971-1990), mladé italské dívce, která se snažila již od dětství přiblížit Ježíše druhým skrze své vlastní chování. V deseti letech se začala zapojovat do Hnutí fokoláre, které je charakteristické snahou o dialog se všemi lidmi dobré vůle a touhou vnášet ducha rodiny do všech mezilidských vztahů. Chiara v něm přijala jméno „Luce“ - světlo. Měla ráda sport i společnost, ale nejvíce milovala Ježíše. Pro něj přijímala všechno, co souviselo s její rakovinou kostí, která ji nedovolila dožít se 19. narozenin. Přesto byla nesmírně šťastná. Zažila, že když je člověk připraven od Boha vše přijímat, posílá Bůh mnoho znamení své lásky. A nyní několik myšlenek z přednášky o modlitbě.

Pravidla modlitby - *Víra* - modlitba má být s vírou, nepochybovat o Boží moci. „A věříte-li, dostanete všechno, o čem budete v modlitbě prosit.“ (Mt 21,22) - *Odpouštění* - „A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení.“ (Mk 11,25) Pokud neodpustíme, nebude nám odpuštěno; tedy není možné, abychom se plně spojili s Bohem. - *Být velkorysý* - Ipíneli na něčem a jsme-li skoupí k chudým a potřebným, k těm, kteří nás požádají o pomoc či službu, pak nelze očekávat, že Bůh bude velkorysý k nám. „Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená a natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám“. - *Modlit se ve jménu Ježíše Krista* - „Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce v mém jménu, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.“ (J 14, 23-24) Modlitba ve jménu Ježíše Krista značí, že se spoléháme na vliv, který na Otce má, na jeho přímluvu, na lásku, kterou k němu Otec chová; a jeho horlivost Synovi vyhovět a dát mu vše, o čem žádá. - *Být vytrvalý* - Ježíš nám říká, že nestačí požádat jednou, že musíme v modlitbě vytrvat, prosit znovu a znovu, bez ustání, neúnavně. „Proste a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno.“ (Lk 11, 9)

/Radka Jedličková/

Sestry od Andělů v Ořechově

V neděli 4. března jsme na pozvání navštívily farnost Všech svatých v Ořechově. Naše Kongregace Sester od Andělů byla založena 31. března 1889 ve Vilniusu knězem Wincentem Kluczyńským, pozdějším arcibiskupem v Mohilevu (Mogilev), spolu s M. Bronisławou Stankowiczovou.

Cílem kongregace je nepozorovaná pomoc kněžím v práci s šířením a prohlubováním víry a křesťanského života v Božím lidu, obzvláště tam, kde obvyklá služba kněží je ztížena. Za kněze se modlíme, spolupracujeme s nimi a prožíváme s nimi jejich utrpení. Snažíme se být blízko lidem, a proto pracujeme v běžných zaměstnáních. Pokud to není nutné, nepředstavujeme se jako sestry. Neočekáváme za svou službu odměnu na zemi. Abychom se lidem více přiblížily v apoštolské práci, nenosíme jednotný řeholní oděv. Znamená to, že naše kongregace je bezhábitová. Náš zakladatel chtěl, „abychom byly jako andělé.“ Anděla není vidět, ale jsou vidět jeho skutky. Pomáhá lidem. Člověk ani neví, co vlastně anděl dělá. Kdybychom opravdu věděli, jak nás chrání a jak nám pomáhá, byli bychom překvapeni. Andělé se pořád modlí a jsou v adoraci Pána Boha a slouží lidem. Stejně tak i my se máme modlit a sloužit lidem. Andělé jsou pro nás vzorem.

Nyní sestry z kongregace působí v Polsku, Litvě, Bělorusi, Ukrajině, Rusku,

Čechách, Anglii a též ve 3 afrických zemích: Rwandě, Demokratické republice Kongo a Kamerunu. Pracují v různých oborech, často ve státních službách, jako zdravotní sestry, lékařky, psychologičky, vychovatelky, učitelky atp. Je nás asi 160. Bydlíme opravdu v malých komunitách. Pouze v generálním domě kousek od Varšavy, v Konstantinu, je asi 30 sester. Jinak jsme tři, čtyři, šest - což už je dost. Máme málo povolání (nové sestry v noviciátu). Letos měly dvě sestry první sliby, sestra Jitka z ČR a jedna sestra z Běloruska. Teď máme prázdný noviciát, ale jsou už tři nové postulanky.

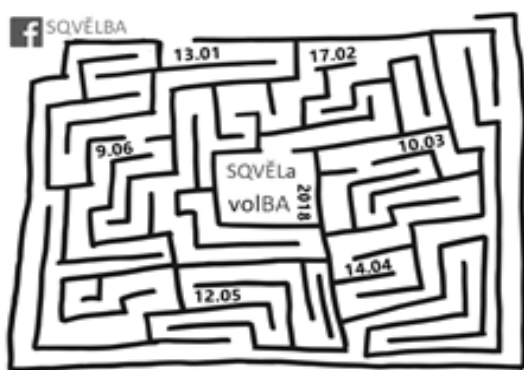
V České republice jsme zatím jen tady na Vranově u Brna od 22.6.2016. Jsme zde tři (s. Johanka, s. Ola a s. Beáta). Předtím sestry z kongregace byly v Praze na pozvání pana kardinála Miloslava Vlk a pracovaly na arcibiskupství. Byla to krásná práce, ale sestra představená, a nejen ona, rozhodla, že půjdeme blíž lidem. Vystřídaly nás sestry boromejky. Mons. kardinál Vlk jednal, ptal se, kde bychom byly potřebné, a právě otec biskup Vojtěch Cikrle na jeho nabídku odpověděl. Tak jsme se dostaly do Brněnské diecéze. Jedna z nás pracuje na Vranově v Duchovním centru, druhá na recepci biskupství a třetí u minoritů. Máme dost času na pastorační činnost. Práci s mladými lidmi, ve prospěch budoucnosti církve, považujeme za hodně důležitou. Proto se nakonec

obracíme na všechny mladé ve vaší farnosti... Chceme Vám nabídnout něco, co možná vás zaujme. Na Vranově u Brna se každý měsíc konají duchovní obnovy pro mládež. Projekt se jmenuje „Skvělá volba“ - krátce - „SQĚLBA“. Obnovy probíhají tak, že každý měsíc vede setkání jiná kongregace, pokaždé je jiné téma z duchovního života, ale nejen to. Skvělá volba bude právě v tom, že se rozhodnete přijet na Vranov a zúčastnit se tohoto setkání. Těšíme se na Vás.

Děkujeme farníkům od Všech svatých a otci Krzysztofovi za milé přijetí. Zveme vás, kdybyste někdy chtěli a mohli přijít, jste srdečně vítáni - V Aleji 108, Vranov u Brna.

Chceme každému z vás popřát požehnané dny, aby místo, které je ve Vašem srdci nejvíce oplakávané a smutné, aby se stalo místem nedělního Vzkříšení našeho Pána. Mějme naše oči upřené na Toho, který je stále s námi, který je nám blíže než těžkosti, které prožíváme. S modlitbou za Vás i za Vaše rodiny

/sestry Johanka a Jitka/



Víkendovka ministrantů 16.-18.3.

„Ministrant je světský služebník, který napomáhá kněžím během bohoslužby“, uvádí slovník. Naše farnosti díky obětavosti mnohých rodin „posílají“ svoje syny do této služby. Díky tomu mnohdy, zvláště při nedělních a slavnostních liturgiích, máme potíž soustředit se víc na obřad, než na pěknou podívanou množství kluků u oltáře ☺ Děkujeme ministrantům za jejich službu!

V postní době se jich 10 mohlo zúčastnit víkendovky, která se konala na faře ve Fryšavě pod Žákovou horou. Pod vedením tří nejstarších kluci spolu prožili kus času. Zde jsou dojmy některých, kteří se o ně s námi podělili.

✓ Ministrantská víkendovka se mi moc líbila. Hlavně noční plížená, kdy jsme se snažili najít červené světélko. Škoda jen toho mrazivého počasí. Chtěl bych, aby byla víkendovka zase. */Honza K./*

✓ Víkendovka byla super, hráli jsme hodně dobrých her, šli jsme na křížovou cestu, dívali jsme se na film. Byla to super víkendovka, moc se těším, až bude další. */Adam S./*

✓ Líbilo se mi, že vedoucí byli obětaví a vše zařídili, všechno od her, jídla a byla dobrá parta. Příště pojedou zase.

/Tom S./

✓ Dojeli jsme do Fryšavy, fara zvenčí nevypadala moc hezky, ale uvnitř to bylo pěkně zařízené. Program jsme si užili. Díky za to! */Matyáš P./*

FARNÍ MATRIKA

Všech svatých:

Pohřby: + Richard Prokeš (Radostice)

Sv. Jiří:

Pohřby: + Jan Aga (Prštice)

POZVÁNÍ Z DIECÉZE

◀ **V neděli Božího milosrdenství 8. dubna** jsou rodiče i prarodiče s dětmi zváni na **Pout' rodin** do Vranova u Brna. Sraz je v 9:30 v Lelekovicích na návsi. Bližší informace na nástěnce.

◀ **Od 13.4. do 15.4.2018** jsou zájemci zváni na **Tři dny s P. Anselmem Grünem**. Bližší informace na nástěnce.

◀ **Hnutí Modlitby matek** pořádá pro maminky **od 27.4. do 29.4. duchovní obnovu**. Více informací na modlitbymatek.cz nebo ve skupinkách MM.

CO NÁS ČEKÁ

◀ **Od Velkého pátku 30.3.** jsme zváni k modlitbě **novény** k **Božímu milosrdenství**

◀ Na **1. pátek (6. dubna)** otec **Krzysztof navštěvuje nemocné**

◀ **v sobotu 7.4.** jsme zváni do Prahy na **Pochod pro život**, bližší informace na letáčku v příloze

◀ **Dary: Postní almužna** v kostele sv. Jiří je věnována **sestrám trapistkám**, v kostele **Všech svatých charitě** a

sbírka na **Velký pátek** je určena pro **Svatou zem**.

◀ **V pátek 13. dubna v 17:30 je sloužena mše sv. pro děti**. Děti mohou přinést namalovaný obrázek na téma: **Ježíš z mrtvých vstal**

◀ Jsme zváni na **Jarní koncert u sv. Jiří v neděli 15.4.** Začátek a program koncert bude uveden na nástěnce.

◀ **Poutní mše sv. ke cti a chvále sv. Jiří** bude sloužena **v neděli 22. dubna v kostele sv. Jiří v 9:30 hodin**. U **Všech sv.** bude mše sloužena v 8:00.

◀ **K prvnímu sv. přijímání** letos přistoupí **8 dětí v neděli 27.5. v kostele Všech sv.**

◀ **Rodiče dětí, které půjdou letos k 1. sv. přijímání** a další rodiče, kteří mají zájem vyslechnout katecheze pro rodiče, **se setkají v úterý 10. dubna a 24. dubna od 18:00 na faře u kostela Všech svatých.**

◀ **V sobotu 5. května** se naši ministranti vydají na **Diecézní pout' ministrantů** na Vranov u Brna. Sraz v 7:00 u kostela **Všech sv.** Další informace kluci dostanou na ministrantské schůzce.

◀ **Pout' ke sv. Peregrinu** se uskuteční v úterý **8. května 2018.**

◀ **Dětský letní prázdninový tábor** se uskuteční v termínu **18. - 25. srpna** na faře v Mrákotíně. Podrobné informace a přihlášky u paní Markéty Dudíkové (tel.: 731479254)

PEREGRÍNEK

Bohoslužby na duben 2018

1.4. Boží hod velikonoční	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
	neděle	Prštice	11:00	Mše sv.
2.4. Pondělí velikonoční	pondělí	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	pondělí	Všech sv.	9:15	Mše sv.
	pondělí	Radostice	11:00	Mše sv.
3.4.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
4.4.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
6.4. 1. pátek	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
7.4. 1. sobota	sobota	Sv. Jiří	8:30	Růženec
	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
8.4. Neděle Božího milosrdenství	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
10.4.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
11.4. sv. Stanislav	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
13.4.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv. pro děti
14.4.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
15.4. 3. neděle velikonoční	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.
17.4.	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
18.4.	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
20.4.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
21.4.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
22.4.4. neděle velikonoční	neděle	Sv. Jiří	9:30	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	8:00	Mše sv.
24.4. sv. Jiří	úterý	Všech sv.	17:30- 18:00	Adorace
25.4. sv. Marek	středa	Sv. Jiří	17:30	Mše sv.
27.4.	pátek	Všech sv.	17:30	Mše sv.
28.4.	sobota	Radostice	15:30	Mše sv.
	sobota	Prštice	16:30	Mše sv.
29.4. 5. neděle velikonoční	neděle	Sv. Jiří	8:00	Mše sv.
	neděle	Všech sv.	9:15	Mše sv.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@email.cz. Telefon: 777 674 936